

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Łączewski

w obecności:

Protokolant: Sylwia Adamczyk, aplikant adwokacki Wiktor Krzymowski

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście w Warszawie Agnieszki Małyška, Tomasza Mioduszeńskiego i I. K.

po rozpoznaniu w dniach 14 stycznia 2015 roku, 10 marca 2015 roku i 21 kwietnia 2015 roku

na rozprawie

sprawy S. W., syna P. i M. z domu Z., urodzonego dnia (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 listopada 2012 roku w W. na skrzyżowaniu ulic (...) używając niebezpiecznego przedmiotu w postaci kostki brukowej, wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi sprawcami, dopuścił się czynnej napaści na n/ n funkcjonariusza Policji podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych związanych z przywracaniem zbiorowego naruszonego ładu i porządku publicznego podczas obchodów „Dnia Niepodległości” w ten sposób, że rzucił kostką brukową w funkcjonariuszy Policji trafiając w tarczę jednego z nich, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając publicznie, bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, to jest o czyn z art. 223 §1 k.k. w zw. z art. 57a §1 k.k.

I. oskarżonego S. W. uznaje za winnego tego, że w dniu 11 listopada 2012 roku, w W. na skrzyżowaniu ulic (...), województwa (...), wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi sprawcami, używając niebezpiecznego przedmiotu w postaci kostki brukowej dopuścił się czynnej napaści na funkcjonariuszy publicznych – funkcjonariuszy Policji podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych związanych z zabezpieczeniem zgromadzenia publicznego oraz przywracania zbiorowo naruszonego ładu i porządku podczas obchodów święta niepodległości w ten sposób, że rzucił kostką brukową w kierunku funkcjonariuszy Policji, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 223 §1 k.k. w zw. z art. 57a §1 k.k. i skazuje go, a na podstawie art. 223 §1 k.k. w zw. z art. 57a §1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 §1, §2 i §4 k.k. w zw. z art. 70 §1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego S. W. w pkt I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 5 (pięciu) lat;

III. na podstawie art. 71 §1 k.k. wymierza oskarżonemu S. W. grzywnę w wysokości 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając, na podstawie art. 33 §3 k.k., wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

IV. na podstawie art. 73 §1 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego S. W. pod dozór kuratora;

V. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu S. W. w pkt III wyroku grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 listopada 2012 roku do dnia 16 stycznia 2013 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

VI. na podstawie art. 626 §1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 616 §2 k.p.k. zasądza od oskarżonego S. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem częściowych wydatków i na podstawie art. 1 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 z 1983 roku, poz. 223 z późn. zm.) kwotę 100 (sto) złotych tytułem częściowej opłaty; w pozostałej części na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżonego S. W. od zapłaty kosztów sądowych ustalając, że wydatki ponosi Skarb Państwa.